

கவிஞர் பழனிபாரதி கவிதைகளில் வருணனை நடை

செ. தங்கராஜ்^{அ. *}, சு.முப்பிடாதி^அ

^அ தமிழ்த்துறை, கே.எஸ்.ரங்கசாமி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி(தன்னாட்சி), திருச்செங்கோடு - 637215, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Narrative Style in the Poems of Poet Palanibharathi

S. Thangaraj^{a, *}, S. Muppudathi^a

^a Department of Tamil, K.S.Rangasamy College of Arts and Science (Autonomous), Tiruchengode-637215, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
thangarajs@gmail.com

Received: 05-03-2021
Revised: 29-06-2021
Accepted: 16-07-2021
Published: 26-07-2021

ABSTRACT

Narration is the art of beautifully describing the appearance of an object. A poem or a song can stir the emotions of the listeners. Narration has power. The poet has used beautiful descriptions at appropriate places to describe the beauty of the town. Narration is the art of describing the glory of the town. There are no poets who have not sung the glory of their town. We know that 'nagarapadalam' is also included in the epics of the Sangam period. The reason for this is the love for the land of his birth. The poet has also recorded the glory of the land of his birth in his songs.

Keywords: Palanibharathi, Narration, Poet, Glory

முன்னுரை

ஒரு பொருளின் தோற்றத்தை மிகவும் அழகாக அறிவிப்பது வருணனை ஆகும். கவிதையையோ, பாடலையோ கேட்போரின் உள்ளத்துணர்வைத் தூண்டிவிடும். ஆற்றல் வருணனைக்கு உண்டு. ஏற்ற இடங்களில் அழகிய வருணனைகளைக் கவிஞர் கையாண்டு ஊரின் சிறப்பை கூற வருணனை நடையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஊரின் பெருமைப்பற்றி வருணித்துக் கூறுவது ஊர்வருணனை என்பதாகும். தங்கள் ஊரின் பெருமையைப் பாடாத கவிஞர்கள் எவரும் இல்லை. சங்ககால காவியங்களிலும் 'நகரப்படலம்' இடம்பெற்றுள்ளதை அறிவோம். பிறந்த மண்மீது உள்ள அன்பே இதற்குக் காரணம். கவிஞரும் தான் பிறந்த மண்ணின் பெருமையை பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளார்.

ஊர்ப்பெருமை

“மீன வெயில் சூரியன்
லாவு தந்த சந்திரன்
மீன வெயில் சூரியன்
லாவு தந்த சந்திரன்
நம்முடேதானு சாமி

வண்டல் மண்ணில் வாசமும்
 வாடக் காற்றின் நேசமும்
 ஒண்ணுக்குள்ள ஒண்ணு சாமி
 தீயும் ஒன்று நோவும் ஒன்று
 கண்ணிலோட்டு வெம்பி வீண
 கண்ணுநீரும் ஒன்று சாமிசாமி
 அய்யாச் சாமி இது நம்மபூமி
 இங்கு ஆடு மாடு கூட

நம்ம செல்லம்தானே சாமி” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ ,2002)

என ஊர்ப்பெருமையைக் கூறுகின்றார். ஆடு, மாடுகளையும் கவிஞர் உயர்த்திப் பிடிப்பது உயர்வு நவீரசியணியாகும். ஊரின் வேளாண் சிறப்பும், மண்ணின் பெருமையும் பாடல்வழி புலப்படுத்தப்படுகிறார். பெண்களுக்குச் சீர்கொடுக்கும் நிகழ்வை கீழ்வரும் கவிதையின் வழி கவிஞர் ஊரின் பெருமையாக உரைக்கிறார்.

“ஒருகட்டு கருப்பங்கழி
 காய்வெட்டா வாங்கிவந்த
 பூவண் பழம், நாலு சீப்பு கூடவே
 ரெண்டண்ணம்
 இஞ்சிக்கொத்து மஞ்சக் கொத்து
 கடன்சொல்லி வாங்கிவந்த
 பூணம் பொடவை ஒண்ணும்
 பூப்போட்டா கைலி ஒண்ணும்
 வரினுப் பணம் அம்பதும்
 வடக உருண்டை பொட்டலும்
 என
 அம்மா அனுப்பி வைப்பாள்
 அக்காவுக்கு
 உந்திப்பெடல் மிதித்து
 சந்தோஷமாய்
 சைக்கிளேறிப் போகும்
 என்னை
 தெருமுனையில் திரும்பும்வரை
 கையசைத்து
 பின்மறைவாள்” (பழநிபாரதி,1987)

எனப் பொங்கல் சீர்வரிசைப் பெருமையைக் கவிஞர் உணர்த்துகிறார்.

பண்பாட்டுச் சீரழிவு

தன் ஊரின் பெருமையை எடுத்துரைக்கும் அதே வேலையில் கிராமத்தில் பிறந்து நகரத்தில் வாழும் கவிஞர் தலைநகரான சென்னை நகரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பண்பாட்டுச் சீரழிவைத் தனது பாடல்களில் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“கேட்டுக்கம்மா கேட்டுக்கம்மா
நாட்டுப்புறப் பாட்டு இது
சுத்தம் உள்ள நெஞ்சை எல்லாம்
சுத்தி வரும் பாட்டு இது
அன்னக்களின் நடை எல்லாம்
ஹைகீல்ஸ் ஆச்சு
ஏய் நெத்தியிலே திலகம் எல்லாம்
இப்ப மாறிப்போச்சு
கஞ்சிபுரம் சேல
ஹா சுடிதாரு ஆயாச்சு
பெண்ணைப்போல பெண்ணை
ஹோய் ஹோய் பாத்து ரொம்ப நாளாச்சு
பூவிழிப்பாவையே தேவையா போதையே
நீயே சொல்லம்மா
கூந்தலில் பாதியும் பெண்மையில் பாதியும்
எக்கேபோச்சுபொன்னேமணியேநீசொல்லு”
(ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2002)

என்ற பாடல் அடிகள் சென்னை நகரப் பெண்களிடத்தில் இன்றுள்ள பண்பாட்டுச் சீரழிவை எடுத்துக்கூறுவதாக அமைகின்றது.

இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு

கிராமிய வாழ்க்கை இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையைக் குறிப்பதாகும். கிராமத்தைச் சுற்றி ஓடும் ஆறும், பச்சைப் பசேலென்ற புல்வெளியும் அதனிடையே கிடைக்கும் மீன் உணவாதல் போன்ற கிராமத்து இயற்கை காட்சிகளை பாடலாகக் கீழ்க்கண்டவாறு பதிவு செய்கிறார்.

“தாமிரபரணி திருநெல்வேலி சோதியில தனிசுசி
வைகையில் புடிச்ச அயிரமீனு கொழம்புக்கு ஒருதனிசுசி
....அம்மாவின் வாசம் முன்பு வேப்பம்பூ கொழம்புக்கு
அவதானா ஊட்டித்தந்த ஆகாய நெலவுக்கு
உனவிலே ஒரு உறவு இருந்தது
உள்ளுக்குள்ளே ஒரு கவிதை பிறக்குது”
(ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2000)

எனக் கிராமத்து உணவு ருசியினைச் சுவை ததும்ப மேற்கண்ட பாடலில் கவிஞர் எடுத்துரைத்துள்ளார். 'அழகி' என்ற திரப்படத்தில் வரும் கதைத்தலைவனுடைய கிராம வாழ்க்கையினை பாடல்வழி விளக்குகிறார். சிறு வயதில் கதைத்தலைவன் கிராமத்தில் மகிழ்வுற விளையாடியது, இளமைக்காலத்தில் சுற்றித் திரிந்தது என அனைத்தையும் அப்பாடல் கண்முன் நிறுத்துகின்றது.

“நிலவோட மணலோட

தெருமண்ணு உடம்போட

விளையாண்டது ஒருகாலம்

அலைஞ்சாலும்

திரிஞ்சாலும்

கலையாத கனவாச்சு

இளம்காலம்

என்ன எதிர்காலமோ

என்ன புதிர் போடுமோ

இளமையில் புரியாது முதுமையில்

முடியாது

இன்பத்திற்கு ஏங்காத இளமையும்

இங்கேது” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2002)

எனச் சிறுவயதில் கிராமத்தில் விளையாடியதையும், இளமை காலத்தில் நண்பர்களோடு அலைந்து திரிந்ததையும் தலைவன் நினைவு கூர்வதாக மேற்கண்ட பாடலின் வழி கவிஞர் பழநிபாரதி எடுத்துரைக்கின்றார்.

காதலர் வருணனை

ஊர், நகர், நிலம் இவற்றை மட்டுமல்லாமல் மனிதர்களையும் கவிஞர் தன் நடைச் சிறப்பால் வருணிக்கின்றார். 'நான் பேச நினைப்பதெல்லாம்' என்கிற திரைப்படத்தில் காதலியின் மீது தான் கொண்டுள்ள காதலையும், காதலியின் அழகினையும் கீழ்க்கண்டவாறு அழகியலாக வருணிக்கின்றார்.

“பூங்குயில் ராகமே புதுமலர் வாசமே

நாளை நம் வானிலே நாளும் புது ஊர்வலம்

கண்மணி கண்மணி என்னுயிர் கண்மணி

என்றும் உன்மூச்சிலே வாளும் வாழும் என் ஜீவனே

ஜென்ம ஜென்மங்கள் ஒன்றாக நாம் சேரனும்

கண்ணே நான் காணும் ஆசையாய் நீயாகனும்

என்றும் ஓயாது ஓயாது உன்ஞாபகம்

நாளும் உன்பார்வையானே என் சூர்யோதையம்” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 1998)

காதலியை உயிராகக் கருதும் தலைவன் அவளைத் தன்னுடைய உலகமாகவே கருதுகிறான். உண்மையான காதலுக்கு இந்த உலகில் எதுவும் தடையில்லை என்பதை மேற்கண்ட பாடலின் வழியாக வருணனை நடையில் கவிஞர் வருணித்துள்ளார்.

‘இளையவன்’ என்னும் திரைப்படத்தில் காதலியைக் காதலன் ‘சின்னக் குயிலாக’ வருணிக்கிறார். காதலியின் வருகை அவனுக்கு இசையாகவும், புன்னகையாகவும் தோன்றுகிறது. இயற்கைப் பொருள்கள் அனைத்தும் தூதுப்பொருட்களாக உணப்படும் என்பதைப் பாடலின் வழி விளக்கப்படுகிறது. காதலன் காதலியை,

“சின்னக் குயிலே குயிலே

குரலை எனக்குத் தருவாயோ

சின்னக் குயிலே குயிலே

உன் குரலில் புதிதாய்

பாட்டுப் பரிசு தருவாயோ

உன் இசை கேட்பதால்

மனம் புதிதாகியதோ

என்ன சிறகு விரியுதே

வானில் மிதக்குதே

அப்படியே விட்டுவிடு

பறந்து செல்ல” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 1996)

என வருணிக்கிறார். இப்பாடலில், ‘சின்னக்குயில்’ எனும் சொல்லாட்சி வரிகள் தோறும் அதிகம் இடம்பெற்றுவந்து ஆளுவதைக் காணமுடிகிறது. கவிஞர் குயிலை வருணிப்பது போலவே பெண்ணை வருணிக்கிறார். பெண்ணின் அழகை வருணிக்காத கவிஞர்கள் உலகில் எவரும் இலர். சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரை பெண்ணின் அழகைப் போற்றிப் பாடும் தன்மை காணப்படுகிறது. பெண்ணின் ஒவ்வொரு அவயங்களையும் போற்றிப்பாடும் மரபு அதாவது பாதாதிகேச வருணனை இன்றுவரை இருந்து வருகிறது. கவிஞரும் பெண்ணின் அழகை நயம்பட வருணிக்கிறார்.

“என்னசொல்லி பாடுவதோ

என்ன வார்த்தை தேடுவதோ

அந்திப்பிறை வந்து

மஞ்சள் வானில் நின்று

உன்னழகின் வண்ணம்

சொல்லுதே

பூவின் மடி தூங்கி

தென்றல் மொழி வாங்கி

பூவை நெஞ்சின் ஓசை சொல்லுதே” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2002)

பெண்ணின் அழகை வருணிக்க ஒளியை துணைகொள்ளும் தலைவனின் நடைவியப்பைத் தருகின்றது.

“ஒளியிலே தெரிவது தேவதையா

ஒளியிலே தெரிவது தேவதையா

உயிரிலே கலந்தது நீயில்லையா

இது நெசமா நெசமில்லையா - அது

நெனவுக்கு தெரியலையா

கனவிலே நடக்குதா கண்களும் காண்கிறதா காண்கிறதா

புத்தம் புதியதோர் பொண்ணு சிலை ஒன்னு குளிக்குது மஞ்சளிலே

பூவபோல ஓர் சின்ன மேனியும் கலந்தது பூவுக்குள்ளே

அறியா வயசு கேள்வி எழுப்பது

நடந்தா தெரியும் எழுதி வச்சது

எழுதியதை படிச்சாலும் எதுவும் புரியல" (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2002)

'அழகி' என்ற திரைப்படத்தில் இடம்பெறும் பெண்ணின் சிறப்பினை அழகுற வருணித்துள்ளார். எக்காலத்தின் ரசிகர்களும் ரசிக்கும் வண்ணம் புதுமையாய் வருணித்துள்ளார்.

"விழியில் விழி மோதி இதயக்கதவு இன்று திறந்ததே

இரவு பகலாக இதயம் கிளியாகிப் பறந்ததே

ஏ காதல் நெஞ்சே யாரோடு சொல்வேன்

வந்து போன தேவதை

நெஞ்சை அள்ளிப் போனதே

ஓபேபி பேபி என் தேவதேவி

ஒரு பார்வை வீசிச் சென்றால் உலகம் வடி

வார்த்தை பேசவில்லை எல்லாம் புரிந்ததெங்கே

இனி இதயமெல்லாம் தினமும் தினமும் மழைதான்" (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2002)

'காதலுக்கு மரியாதை' என்ற திரைப்படத்தில் வரும் தலைவியின் அழகு பாடலில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்படும் சிறப்புமிகு சொற்களை பெண்ணின் அழகுக்கு உரியதாக பயன்படுத்திப் பெண்ணை வருணிக்கிறார். மேற்கண்ட அதே திரைப்படத்தில் குழந்தையின் சிறப்பினை வருணித்துக் கூறும் பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. ஒரு தாய் தான் குழந்தையை எவ்வாறெல்லாம் எண்ணி மகிழ்வாள் எனப்பாடல் முழுவதும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

"நடக்கும் நடையில் ஓர் தேர்வலம்

சிரிக்கும் அழகு ஒரு கீர்த்தனம்

கண்ணில் மின்னும் ஒரு காவியம்

மனதில் வரைந்து வைத்த ஓவியம்

நினைவில் நனைந்து நிற்கும் பூவனம்

என்றும் எங்கும் இவள் ஞாபகம்

இவள் போகும் வழியெங்கும் பூவாவேன்

இருபக்கம் காக்கின்ற கரையாவேன்

இவளாடும் பொன்னுஞ்சல் நானாவேன்

இதயத்தில் சுமக்கின்ற தாயாவேன்

எப்போதும் தாலாட்டுவேன்” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2002)

எனக் குழந்தையை தேராகவும், இசையாகவும், காவியமாகவும், ஓவியமாகவும் கூறுகிறார். உயிருள்ள, உயிரற்ற பொருளாக மட்டுமன்றி வாழ்வின் முதலாய் அமைவது குழந்தை எனக் கூறுவதோடு மட்டுமல்லாமல் உலகம் இயங்கும் வரை இதயத்தில் வைத்துத் தாலாட்டுவேன் எனப் புதிய கற்பனையைப் படைத்துள்ளார்.

சூரிய வருணனை

“கவிதையாக மலருகின்ற

கிராமத்தின் வைகறையை

புகை மூட்டிப் பழுக்கின்ற

பட்டணத்தின் அவசரத்தை

பார்வையிட்டப்படி

இறங்கி வந்தது

நாள்

சூரியனிடமிருந்து” (பழநிபாரதி,1987)

என்று ‘வெளிநடப்பு’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் சூரிய உதயத்தையும், நகரத்தின் பரபரப்பையும் அழகுற புலப்படுத்துகிறார். சூரியன் கிழக்கில் தோன்றி மேற்கில் மறைகிறான் என்கிற அறிவியல் செய்திக்கு அப்பாற்பட்டு பட்டணத்தின் பரப்பில் இயற்கை மீது சூரியனும் பரப்புடன் புலருவதாக மேற்கண்ட கவிதை வழி கவிஞர் சிறப்புற எடுத்துரைக்கின்றார்.

மழை வருணனை

இந்தியாவில் தென்மேற்குப் பருவக்காற்றால் மேற்கு கடற்கரையோரப் பகுதிகள் மழையைப் பெறும். அந்தப்பருவத்தில்தான் தமிழ்நாட்டில் சாரல்மழை தூறும். அத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த மழையினை கவிஞர் கீழ்வரும் பாடலில் சிறப்புற வருணிக்கிறார்.

“மழைவரும் போல் காற்று வந்து மனசுக்குள்ளே வீசுது

குடைபிடித்து காதல் வந்து ரகசியமாய் பேசுது

நெஞ்சோரத்தில் பூக்களின் தாழ்வாரம்

யார் யாரோடு சொல்லுமோ புவாசம்” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 1999)

என்ற பாடல் மனதினுள் தலைவனுக்கு மழை உணர்வு தோன்றுவதை எடுத்துரைக்கின்றது. மழையின் இதத்தை விளக்க இப்பாடல் உதாரணமாக அமைகின்றது. வண்ணங்களுக்குப் பண்புகளை விளக்கும் தன்மை உண்டு என்பர் சான்றோர்.

“நிறம் பிரித்து பார்த்தேன் உன் நெஞ்சின் வண்ணமென்ன

கரம் பிரித்து கேட்டேன் சங்கீத வண்ணமென்ன

பறந்தேன் திரிந்தேன் உன் ஆசையில் ஓ ஓ

கறைந்தேன் உரைந்தேன் உன் காதலில்

காலமே படைத்த காலமே மறைத்தது

முன்னாலே முன்னாலே யார் சொல்லுவார்

எந்த கல்லில் என்ன சிற்பம் யார் வடிக்க கூடும்

முன்னாலே முன்னாலே யார் சொல்லுவார்” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 1999)

எனக் கவிஞர் நிறம், சுரம், மழை ஆகியவற்றை ஒரே நேர்கோட்டில் வைத்து குறிப்பிடுகிறார்.

“இளம்காத்து வீசுதே இசைபோல பேசுதே

வளையாத மூங்கிலில் ராகம் வளைஞ்சு ஓடுதே

மேகம் முழிச்சு கேக்குதே

கரும்பாறை மனசுல மயில் தோகை விரிக்குதே

மழைச்சாரல் தெறிக்குதே

புல்வெளிபாதை விரிக்குதே வாணவில் குடையும் வ்பிடிக்குதே

மணியின் ஓசை கேட்டு மனக்கதவு திறக்குதே

புதிய தாளம் போட்டு உடல் காத்தில் மிதக்குதே” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2002)

எனக் கவிஞர் அந்திநேர காற்று, இசை, மயில்தோகை , புல்வெளி எனப் பல இயற்கை காட்சிகளை மேற்கண்ட பாடலில் வைத்து வருணித்துள்ளார்.

நிலவு வருணனை

“வெண்ணிலவே வெண்ணிலவே நல்ல நாள் பார்த்துவா

உன்னுடைய கூந்தலிலே புது பூச்சூடவா

தொலைதூரம் நின்று ஏன்வெட்கம் கொள்கிறாய்

வெண்ணிலவே வெண்ணிலவே நல்ல நாள் பார்த்து வா

உன்னுடைய கூந்தலிலே புதுபூச்சூடவா” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 1998)

வெண்ணிலவு பலராலும் ரசிக்கப்படும் பொருளாகும். இரவுக்குறியில் வெண்ணிலவின் பங்களிப்பு அதிகமாகும். தூதுப்பொருளாக பெரும்பாலும் தலைவனும் தலைவியும் வெண்ணிலவையே தூதாக விடுகின்றனர். அத்தகைய வெண்ணிலவின் அழகினை மேற்கண்ட பாடலில் கவிஞர் பழநிபாரதி வருணித்துள்ளார்.

எதார்த்த வருணனை

“தேடித்தேடி ஓடும் கண்கள்

தேடும் உயிரை பாராதோ

தேடித்தேடி ஓடும் கால்கள்

தேடும் இடத்தைச் சேராதோ

விண்ணைத்தேடி

போகும் மேகம்

மண்ணை தேடிசிந்தும் வண்ணம்

புதிர்ல்லவா

தேடாமல் இங்கே ஏதும்

வாழ்க்கை ஒன்றுமில்லை

தேடாமல் தேடத்தானே

வந்தோம் நாம்” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2005)

எனக் கண்களின் அழகினை வருணிப்ப போல வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தத்துவத்தை தெளிவுற எடுத்துரைத்துள்ளார். வாழ்வின் எதார்த்த உண்மைகளை எடுத்துரைப்பதே நடப்பியல் ஆகும். ஆண்டாண்டு காலமாக மாறாத உண்மைகளைத் தத்துவம் என்கிறோம். அந்த வகையில் கவிஞர் பழநிபாரதி அரசியல் நிலையினை எதார்த்த நிலையில் நடப்பியல் உண்மைகளாக கீழ்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறார்.

“ஊருக்கொரு கட்சியும், வீதிக்கொரு தத்துவமும்

எத்தனை இருக்குது

ஆளுக்கொரு லட்சியம் பேருக்கொரு சத்தியம்

எத்தனை இருக்குது

இத்தனை இருந்தும் நித்தமும் துடித்தும்

பஞ்சப் பரம்பரைக்கு வழி இல்ல

பாடுபட்டும் வறுமை மட்டும் ஒழியல

மக்கள் முன்னேறும் வழி இன்னும் தெரியல

தப்பு எங்கேன்னு கண்டு சொல்ல யாருமில்ல” (ஆதித்யஹர்ஷன்(தொ.ஆ), 2002)

என எல்லாக் காலகட்டத்திலும் அரசியல்வாதிகளாலும், முறையற்ற அரசியல் கட்டமைப்பாலும் பாமர மக்கள் பாதிக்கப்படுவதை எடுத்துரைக்கின்றார். கடுமையாக எல்லாக் காலங்களிலும் பாடுபட்டாலும் வறுமையை ஏழைகளிடத்தில் இருந்து ஒழிக்க இயலவில்லை. இந்தத் தப்பினை களைவதற்குத் தகுதியான தலைவன் இன்னும் வரவில்லை என்கிற ஆதங்கத்தை நடப்பியல் உண்மையாக மேற்கண்ட பாடலின் வழி வருணிக்கின்றார்.

முடிவுரை

கவிஞர் தன் மொழிநடையில் வருணனைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளார். தனது கவிதைகளில் கிராமிய மற்றும் நகரத்தின் இயல்பினையும், இயற்கை பொருட்களையும், மனிதனின் காதல் உணர்வுகளையும் தனது வருணனை நடையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தான் சொல்ல விரும்பியக் கருத்துக்களை எளிதில் புரிந்துகொள்ள அழகிய வருணனைகளைப் பயன்படுத்தி விளக்கியுள்ளதை ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

References

Adityaharshan (1996) Tamil Film Love Songs, Adalarisha Bookstore, Chennai

Adityaharshan (1998) Karthik Hit Songs, Adalarisha Bookstore, Chennai

Adityaharshan (1998) Vikraman Movie Song Book, Adalarisha Bookstore, Chennai

Adityaharshan (1999) Vidyasagaran Hit Songs, Adalarisha Bookstore, Chennai

Adityaharshan (2000) Prakashraj Hit Songs, Adalarisha Bookstore, Chennai

Adityaharshan (2002) Azhagi Movie Song Book Adalarisha Bookstore, Chennai
Adityaharshan (2002) Ilayaraja Hit Songs, Adalarisha Bookstore, Chennai
Adityaharshan (2002) Ilayaraja Melody Songs, Adalarisha Bookstore, Chennai
Adityaharshan (2002) Ilayaraja Village Songs, Adalarisha Bookstore, Chennai
Adityaharshan (2002) Respect for Love Movie Song Book, Adalarisha Bookstore, Chennai
Adityaharshan (2002) Vidyasagar Hit Songs, Adalarisha Bookstore, Chennai
Adityaharshan (2005) Deva Super Hit Songs, Adalarisha Bookstore, Chennai
Palanibharathi, (1987) Velinadapu, Bharathi Bookstore, Chennai

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License